

SEKLET

N:r 4-5

Lösnummer 50 öre

1960

Fru Lisbeth Bondesson
Getgatan 79
Malmö Sv

E. Rönne-Petersen

Vårt familjerättsliga barbari 2

Några mentalhygieniska och socialpsykologiska synpunkter på svensk rättspraxis i skilsmässomål.

I en föregående artikel i SEKLET påpekades att vi i Sverige har och länge haft ett psykologiskt och sociologiskt matriarkat och ett juridiskt pseudopatriarkat. Någon kanske frågar sig vad som menas med ett psykologiskt matriarkat. För att förstå detta bör man först påminna sig att djuren lever i matriarkat. Patriarkatet är något för människan särpräglad. Det har intimt samband med vår evolutionsriktning, med själva människovardandet. Matriarkatet är i vårt psyke förknippat med det primitiva, med horden, det kollektiva. Patriarkatet är i psyket förknippat med kulturen, det nyskapande, det självförverkligande, det individuella. Matriarkatet är sålunda det äldsta, patriarkatet det yngsta i ett historiskt antropologiskt perspektiv. Men patriarkatet har aldrig någonstans till fullo förverkligats. Det har hittills blivit med mera eller mindre omfattande ansatser, mest av omedveten karaktär. Den enda större rörelse som på medvetandets grund direkt syftade på det psykologiska patriarkatets, den medvetna människans förverkligande, var urkristendom. — Det var nu för rätt lång tid sedan, den gången då mästaren från Nazaret levde, lång tid innan man i ett symbolfattigt nutidsfolk kom på tanken med kvinnliga präster, en för detta folk naturlig regression i matriarkatets tecken, lika naturlig som detta folks amazondyrkan med kvinnliga poliser som med bantlär på uniformen och militärt-maskulina rörelser demonstreras för ett uppväxande släkte på huvudstadens gator. Kvinnan såsom livets representant har i denna kollektiva regression förkvävt så att knappast någon finner amazonfenomenen onaturliga, långt mindre stötande.

Denna regression är ett tidsfenomen som icke bara berör Sverige. Ty varje gång en kulturform kommit in i sitt upplösningsskede, enligt historikern Toynbee markerad främst av följande två fenomen: 1) en lagstiftningens elephantiasis och 2) att kvinnorna kastas, för levnadsstandardens upprätthållande, ut i förvärvsarbete, då trängs det patriarkala ansvaret, den subjektiva identiteten, åt sidan till fördel för det

matriarkala konformitetskravet, de primitiva hordinstinkterna, den materiella effektiviteten och standardiserandets tyranni, den kollektiva kontrollen, polisstaten, vårdmentaliteten och diktaturen, både den okamouflerade och den som demokrati kamouflerade. Denna utveckling började för Sveriges del då under Carl IX det gamla rättssamhället slogs i spillror. Sverige blev då vår världs första polisstat, vilken enligt professor Wahlström blev mönster för vårt eget sekels polisstater, både för Mussolini och Hitler och i viss mån också för huvudlinjerna i den sovjetryska statsrätten och fiskala förvaltningsrätten. Enligt häradsövning Fahlerantz' grundliga utredningar var de svenska rättstraditionerna och svensk domstolspraxis så sent som efter vårt sekels sista världskrig världens utan jämförelse mest reaktionära, den som mera än någon annan lärt sig att cyniskt bortse från det subjektiva, det etiska och den allmänna rättvisans grunder. Efter det senaste världskriget har dock prisvärda försök gjorts att bringa särskilt processlagstiftningen, både den civilrättsliga och den straffrättsliga i nivå med västeuropeisk standard, men till-

Forts. å sid. 2.

Gustaf Fröding

Minnen och reflexioner

Det var en sommardag för snart 60 år sen, då jag gick på vägen genom en av Lapplands kyrkplatser tillsammans med en "backfisch" om 17—18 år. För en läroverksflicka i den åldern och vid den tiden låg det nära till hands att komma in på tidens skulder och författare. Hur det var, så utbrast hon med stor övertygelse och sakkunskap: "Fröding, han är vår främsta skald." — Jag svarade litet långsamt och eftertänksamt: "Ja, han är ju skicklig, men det finns nog en, som överträffar honom." — Hon svarade häftigt: "Vem skulle det vara?" — "Jo, han heter J. O. Wallin." — "Men vad har han skrivit?" — "Jo, han har skrivit en dikt, som heter 'Dödens Ängel' och så har han skrivit en del psalmer, så det finns knappast en kyrka i vårt land, där man inte sjunger åtminstone någon av hans psalmer varje söndag." — "Ja, visst ja, det tänkte jag inte på, jag tänkte på poesi i allmänhet."

Episoden är belysande för den anklang, som Fröding väckt med sin diktning redan under sin livstid. Jag hade just vid den tiden fått fatt på hans sista diktverk "Stänk och flikar" hos en läkare i Lappland. Härigenom hade minnet av Fröding levat upp från min Uppsalatid. Under år 1897 såg jag honom nästan dagligen: När jag gick från mitt frukostlokal, så gick han till sitt. Han tycktes hålla bestämd tid. Han hade just

det året gett ut detta sista diktverk, som blev konfiskerat på grund av tvenne dikter, den ena som omoralisk, den andra som hädisk.

På Kungsängsgatan till höger från torget räknat fanns på den tiden ett konditori. Jag besökte detta fyra eller fem gånger. Två gånger av dessa var Fröding där. Genom alla de gånger jag såg honom, fick jag ett bestämt intryck av hans person. Han var rätt stor till växten, hade en tämligen rask gång med en pendlande, rytmisk rörelse särskilt av de korta armarna, såsom om han ständigt levde i den poetiska rytmen. Efter vad jag sedermera läst om honom, så var han icke någon kraftig man, särskilt inte i armarna, den pendlande rörelsen angav väl snarast svaghet. En av hans ungdomsbekanta, som sedermera rest över till Amerika, skrev i en tidning: "Jag har aldrig sett en så opraktisk människa. Vi skulle ha ett fyrverkeri och han skulle tända på en pjäs, men han fumlade, så att den for upp i rockärmen, och vi måste hjälpa honom att få bort den." När man läser sådant, så förstår man en del av hans självbeskrivningar, såsom "Aladdins lampa."

Vad som närmast kommer mig att skriva detta är besöket på det ovan nämnda konditoriet. Frödingsskildrarna och forskarna ha angivit att dikten "Flickan i ögat" skulle ha som utgångspunkt ett minne från Norrköping, men inte annat än jag kan finna, så måste detta vara misstag. Hela dikten stämmer ända in i detaljer på konditoriet i Uppsala, som Fröding regelbundet besökte. Där satt flickan bakom disken med sitt handarbete, där stod krokanen på hyllan, ett litet enkelt arbete, där fanns "sidokammarn", där Fröding satt den ena gången jag på f. m. besökte konditoriet, med fyra flaskor, och om vilken han sjunger "där jag många gånger satt och drack min porters bittra kalk, medan pinan slog med kopparhammarn, och mitt sinnes självförakt och ånger hörde domens hårda syndabalk". Konditoriet, som numera inte finns, hade först det lilla försäljnings- och beställningsrummet, därefter ett rum med ett bord, där fyra personer kunde få rum, innerst ett rum med tre bord och mellan dessa rum ett prång, "sidokammarn", med ett litet bord och en träsoffa.

Forts. å sid. 3.

Torsdagsgruppen kallar!

Medlemsantalet i gruppen stiger alltjämt. Anmälningar kommer från alla landsändar och alla äro lika välkomna. Gruppens uppgift har ännu ej tagit någon bestämd form utöver den som redan meddelats. Vi strävar att få till stånd samtalsgrupper för tillvaratagande av de lärdomar som boken "Djävulsdansen" ger. För att kunna organisera detta kallar vi fortfarande alla intresserade att söka medlemskap i gruppen. Detta sker enklast genom att insända kr. 3:— till Red. H. Blom, Nybergsgatan 7, Stockholm Ö. Till dem som tecknat sig för de dupl. föredragen meddelas att antalet tecknade ej ännu uppgår till 100 varför de ej kommit till stånd. Vi inbjuda intresserade att teckna sig för 6 föredrag hållna vid sammankomster här för kr. 10:—.

Under vårterminen kommer sam-

mankomster att hållas som förut i Medborgarhuset varannan torsdag. Program meddelas i jan.-numret av SEKLET.

Onsdag den 7 dec. talar Herr Anders Nilsson över ämnet: "Mina upplevelser med det osynligas värld."

Seklet blir månadstidning 1961.

Samtidigt som vi be om överseende för att tidningen inte kunnat komma ut som den borde i år på grund av ekonomiska skäl och för tung arbetsbörda (det blir dock 1 nr till i år) är vi djärva nog att lägga om tidningen till månadstidning. Pren.-priset för 1961 blir 8: 35. Tidningen kommer också att säljas lösnr. genom Pressbyrån. Mer här om i nästa nr.

lämpningen av det nya har under övergångstiden klart visat att nationens rättsliga struktur ännu långt ifrån övervunnit 1500-talets destruktiva reformer, långt mindre 1700-talets totala rasering av familjestrukturen. Vad som till äventyrs fanns kvar av naturliga familjerelationer, naturliga moderskänslor och naturligt fadersansvar under 1800-talet kom så tempot i vårt sekels materiella uppsving, de nya skolsystemen och den matriarkala vårdmentaliteten att lika effektivt som definitivt knäcka. Parallellt därmed hade inom hela det akademiska livet traditionerna från Christopher Boström, "Uppsala-filosofin" och det stressskapande standardjaktets logiska positivism förgiftat studieatmosfären (Jfr. Lancelot Hogben: "Author in Transit") främst inom humaniora (såsom av Jaederholm och Lehman grundligt påvisats), inklusive juridiken. Att det därför blev en Uppsala-jurist (professor Lundberg) som publicerade en avhandling med titeln "Die Unwissenschaftlichkeit der juristischen Wissenschaft" är ju vad man borde vänta. Så långt den historiska bakgrunden till dagens rätts-traditioner, en exposé alldeles för summarisk för sitt ändamål, men av utrymmesskäl nödtvunget hoppressad till ett minimum som författaren hoppas är tillräckligt för en encyklopedisk överblick som stimulerar den intresserade att inhämta kompletterande data.

I sammanhanget torde det vara på sin plats att till ytterligare belysning av vad som menas med psykologiskt-sociologiskt matriarkat hänvisa till sociologen dr. Börje Hanssons färskas undersökningar samt till våra folkvalda, offentliga representanters familjeliv där en klädsam, konform toffeljhälteprägel strålar oss tillmötes från resignationens och disciplinens sterila skötsamhet. Ty den effektiva, ambitiösa skötsamheten är allt som urmoder Svea kräver av sina män och unga söner. Och ve dem om någon vill något annat och mera, ve den man som försöker vara annat än produktions-konsument, ve honom som försöker att i något sammanhang röja det specifikt mänskliga — han som försöker vara just en människa. Hur det går honom har nyss omvittnats av Erik Goland i nr. 17 detta år av tidskriften SIA där den träffande formuleringen "han läggs omedelbart på is" lanceras, av dr. Tage Lindbom i hans gedigna arbete "Den soc-dem. rörelsen i Sverige" och nyss av Kurt Salomonsson i Dagens Nyheter, — och av många andra. Matriarkatets

krav på sönerna och männen är just "effektiv skötsamhet", "materiell (eg. matriarkal) standardhöjning", "likvidering genom stress och hjärtinfarkt", "pension med tillägg av skötsamhetens livförsäkring", "jaktets neuros och alkoholism", "legitim manslikvidation i nya former, enligt Salomes, Medeas och Lauras recept".

Nu hör det till saken att den traditionella publicismen framställer Sverige som "ett högt utvecklat rättssamhälle". Detta har nog sin riktighet, men endast i två sammanhang: 1) I fråga om den skrivna lagens omfattning, — och 2) i fråga om svenska juristers fallenhet för att vid domstolar genomföra den rituella magi som rollen kräver. I alla andra sammanhang (undantagandes den ekonomiska rätten) är det, som redan Fahlcrantz m. fl. påvisat, ett fundamentalt misstag. Framför allt är rättstraditionen för det som gäller juridikens grundläggande ämnen sedan 1500-talet så dekadenspräglad att den berövar också begåvade jurister alla möjligheter att i praxis förverkliga vad deras utbildning till äventyrs givet dem av i egentlig bemärkelse vetenskaplig juridik (annat än i fråga om förmögenhetsrätten). De rättsfilosofiska grundprinciperna kommer aldrig fram som vägledande normer i en rättssal — där dessa bäst behövs, såsom t. ex. i familjerätts- och straffrättsmål. Såvida forskare som Paul Redin, Leon Petrazicky och Lancelot Hogben har rätt så äger de rättsvårdande shamanhövdingarna inom "infödingars klansamhällen" ett avsevärt mera utvecklat sinne för ättens bärande principer än vad som blir resultatet av ett juridiskt studium 1960 i Uppsala, Lund och Stockholm. Detta låter givetvis som paradoxal "litterär överdrift" och det är, med tanke på de många jurister i landet som är i besittning av utomordentliga, ja stundom imponerande mänskliga egenskaper, individuellt sett en mycket orättvis värdering. Men den äger social-antropologisk giltighet, åtminstone enligt Radin och Petrazicky — alldeles frånsett Fahlcrantz, Keilhau och Keith. Dessa infödingars sätt att handlägga målen röjer deras förmåga till juridiskt tänkande, vilket vi möjligen icke har så stor anledning att förvånas över. Samma infödingars rättsaktivitet får samtidigt prägel av mera nyanserad, mindre primitivt oelastisk, mera "special-tillämpad", mera varje fall partikulärt, dvs. av otro juridiskt värderad än i vårt 1960-års materiella, tekniskt civiliserade samhälle. — Och vad sade historikern Toynbee om de många skrivna lagarna? Jo, följande av en rad övriga kompetenta historiker accepterade postulat: De två säkraste tecknen på att en kultur befinner sig i ett kulturupplösningens inledningsskede är dels en lagstiftningen elephantiasis och dels att kvinnorna, inklusive mödrarna, kastas ut i förvärvsarbetet. Det är samtidigt regressionens, den emotionella primitivismens och amazonvåldets början, enligt Brif-

fault, Epstein-Diener, Sorokin, Vaering m. fl. dvs. våra mest kompetenta bedömare. (En bra och överskådlig framställning av just detta förhållande föreligger i svensk översättning, nämligen Lundberg & Farnhams på Natur & Kultur år 1950 utkomna arbete.).

Det sägs så ofta i vårt barnahatande, ungdomsbrottslighetsproducerande, bil-älskande, utsökt välstäddade samhälle att vi lever i barnens århundrade, de av kärlek genomvårdade barnens århundrade. Men just i skilsmässomålen får vi klart se vad som döljer sig under denna välputsade fasad: Dessa mål, som gäller människobarns hela framtida välfärd undanstökas, främst av ekonomiska skatteskäl får man tro, vanligen på mindre än en timme, så att säga på löpande band, medan en struntsak som enbart gäller några akademiska neurotikers reaktions-sätt vis à vis en kollega vilkens kvinnotäcke de avundas honom får handläggas i en månadslång rättegång till en kostnad av flera hundra tusentals kronor för skattebetalarna. Och vad var detta måls psykologiska huvudfråga, den som — man kan säga naturligtvis — inga av de medagerande juristerna berörde? Jo, subjektivt såväl som objektivt gällde det frågan om en gift mans rätt att icke behöva vara otrogen. Endast det förhållandet att vårt samhälle är ett psykologiskt matriarkat kan förklara det fenomen att en domstol över huvudtaget tvingades ta upp detta åtalsmål till prövning, att det avancerade till högsta domstolen och att en kvinnas krav på ett beteende från en manlig professors sida vilket vanligen, i synnerhet ur antropologisk synvinkel, skulle föra till att han tvingades till det som lagen med dess sinne för det psykologiskt smakfulla kallar "hor", detta hennes krav blev hos oss taget till den grad på allvar att mannens respektabla försök att skydda sig mot en utveckling i riktning av otrohet, hans försök att skydda sin familj, sitt privata känsloliv, sin — i västeuropeisk juridisk terminologi: personrättsliga integritet, just det lades honom till last, också i högsta domstolen — matriarkaliskt alldeles följdriktigt. Men det är mot bakgrunden av dylikt kuriöst mamutmåls dimensioner man sociologiskt får ta ställning till hur de långt, långt viktigare mänskliga problemen i ett skilsmässomål vanligen penetreras.

De lika vanligen bakomliggande realiteterna kan båda exemplifieras och konkretiseras, bl. a. tack vare följande händelse:

Några veckor innan dessa rader skulle skrivas remitterades till mig från en av våra större asyler ett suicidalfall. Det var en ca. 40-årig kvinna som förelagts efterföljande framställning och tillåtitt dess publicerande. Hon infann sig med en framställning av vilken förskräcklig make hon under nära två decennier varit gift med och med vilken hon under denna tid fått fyra barn. Jag konfronterades med bilden av en veritabel hustruplågare, ett odjur utan känslor för barnen som gått från

den ena ekonomiska missären till den andra medan hans fru tappert "fått kämpa för att hålla hemmet ihop och nödtorftigt genom närmast omänskliga uppoffringar, nattarbete osv. fått klara ekonomin så att barnen alltid varit ' snyggt klädda'. Och — fortsatte hon mellan gråtattackerna — "han har ju inget, alls inget att förebrå mig, ty jag har alltid hållit hemmet rent och varit mån om att själv ständigt vara proper".

— Någon kanske känner igen bilden och framställningen? Den är ju icke alls ovanlig.

Men vad låg bakom?

Efter en vecka kom det fram att hennes försök att ta sitt liv berodde på skuldkänslor. Men vilka var hon icke medveten om.

Efter ytterligare någon vecka kom det fram att hon då hon ingick sitt äktenskap egentligen icke trodde att det skulle hålla. Det vill säga, hon hade för egen del haft absolut "hederliga avsikter" försäkrade hon. Hon "var inställd från början att göra det bästa möjliga av samlevnaden, men han ville annorlunda". Och — fortsatte hon: "Nu kan jag skaffa mängder av vittnen på att jag alltid offrat mig för hemmet." Givetvis tvivlade jag icke på att dessa vittnen fanns. Vem har icke förmåga att bli ett dylikt vittne? Dessutom hade hon hotat med dem då hon för kort tid sedan begärt skilsmässa och uppnått detta genom att hänvisa till makens sentida uppkomna otrohet ("hor"), varvid hon i rätten rutinmässigt blivit tilldömd vårdnaden om alla barnen samt tillerkänts boets samtliga gemensamma ägodelar såsom "skadestånd".

Till allt detta hade jag lyssnat passivt, men framkastade nu — i avsikt att provocera hennes omedvetna för kommande drömarbete — frågan: "Och vilket skadestånd fick så Er f. d. make?"

Hon räddade sig omedelbart över i en aggressionsattityd, först mot mig, därefter gentemot maken som, det försäkrade hon, hädanefter aldrig skulle få se sina barn. — Jag undrade då om icke domen förutsatte någon besöksrätt. Jo, svarade hon, men man kan icke tvinga barnen och förr skall de gå över mitt lik än jag tillåter att de får se sin fader. — Ni menar väl, att deras fader får se dem? undrade jag då. Hon bekräftade detta energiskt och försäkrade att barnen hatade honom och alls icke önskade hälsa på honom.

Nu undrade jag hur länge detta barnens hat funnits och fick veta att "ja nog har det funnits i många år, egentligen alltid, fast det först varit under de senaste tre-fyra åren som det kommit ordentligt fram".

En vecka senare ställer jag frågan: "Varför har icke fadern varit lika intresserad av att alstra hat hos barnen gentemot Er?" Svaret kom med både stolthet och segervisshet: "Det skulle han aldrig kunna lyckas med — ty jag är deras moder!"

Jag: "Ni menar alltså att det bara är en moder som kan lyckas med detta?" — Min fråga kom tydligen

Forts. å sid. 6.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 3 kronor

Utkommer med 6 nummer 1960.
Nr 4—5 — 1960

Andra gången jag besökte lokalen, då Fröding var där, var det längre fram på dagen i sällskap med en medicinare. Fröding satt då liksom vi i det inre rummet och drack kaffe. Vid detta tillfälle höll min kamrat ett tämligen lågt samtal med flickan, vilket jag då ej riktigt fattade, men som jag sedermera, då jag fyra år därefter läste "Flickan i ögat", har förstått. Medicinaren började att med något förtrolig och illistig min fråga, om Fröding brukade besöka ofta. Med en något förlägen och på samma gång skämsk min bejakade hon frågan, varpå de med ett något mystiskt samförstånd nämnde något om hans sista bok; men som jag ej läst boken, begrep jag ingenting av vad det gällde. Först då jag några år därefter läste "Stänk och flikar" erinrade jag mig besöket på konditoriet samt bilden av kvinnan, som var i åldern 25—30 år, lagom vänlig och lagom avmätt, precis så som Fröding skildrar henne. Fröding är realist. Han har säkerligen levande typer till förebilder för både "jäger Malm", "beväringa", smederna och luffaren etc. Och hur in i detaljer realistisk är icke dikten "Ett gammalt förmak", som med sin mystiska tidsstämning är en av det allra yppersta, som Fröding åstadkommit. En helt realistisk bakgrund har även, som vi sett, "Flickan i ögat". Det är ej tänkbart att alldeles lika förhållanden skulle ha förefunnits i Norrköping ända in i detaljer, ända till krokanen med lutspelaren. "Sido-kammarn" och den förstående flickan, som räknade hans flaskor: "Låt oss räkna, det är åtta. Det skall vara sans och måtta, snälla, rara, fina Ni."

Den mest egendomliga av alla böcker och tolkningar av Fröding är väl den, som Ida Bäckman sände ut i världen, hon, som av kvinnlig barmhärlighet ville visa honom deltagande och kvinnlig förståelse och vänskap, men som blev gripen av en outsläckt kärlek till den sjuke skalden och som hoppades, att han skulle tillfriskna så, att de en gång skulle kunna gifta sig. Men år 1904 hade Ida Bäckman blivit förbjuden att vidare besöka Fröding på sjukhuset, och Fröding själv tycks inte ha motsatt sig anordningen. Ida B. känner därför bitterhet även mot Gustaf, som inte var djupare fästad vid henne. Men hon glömmer inte sitt hjärtas diktare och skald. Han lever i hennes minne, och år 1913 ger hon ut en hel bok om Fröding och henne själv. Lika naivt hänsynslöst som Fröding gett världen sitt eget liv vid sidan om, lika okonstlat blottar hon nu sina känslor för Fröding, dennes uppträdande inför henne och hans själsstrider och fantasier.

Boken väckte en storm av obalanserad kritik och ovilja. Man menade, att vad hon berättade, var hennes egna fantasier o. s. v. Att hon stoppade inför allt detta överfall, vittnar om, att hon ägde ett egendomligt själsliv. Det får kanske helst sin förklaring därav, att hon ansåg att Frö-

ding själv inspirerat henne. Hon ansåg sig höra Fröding tala till sig. Att det finns en del förstoringar och fantasitillägg i skildringarna är väl ofrånkomligt, men på samma gång är dock det mesta tydligen helt realistiskt, delvis nästan alltför prosaiskt för att vara en kärlekshistoria. Men Ida Bäckman släpper inte förbindelsen med Fröding. Hon har kvar sitt minne av honom och samtalat med honom fortfarande genom årtionden. 30 år efter Frödingsboken ger hon ut en bok med titel "Mitt liv med Selma Lagerlöf". Man kan fråga, vem som för författarinnan varit det främsta föremålet för författandet av denna bok, om det varit Selma eller Gustaf. Boken består till största delen av brev från Selma Lagerlöf till Ida Bäckman. Varken Fröding eller Selma Lagerlöf bli lidande på Ida Bäckmans meddelanden. Vi finna i Selma Lagerlöf en i vissa avseenden ganska vanlig kvinna, som har stort tålamod och förståelse för sina anspråksfulla och ganska ovanliga vänner. Ida Bäckman ger oss också intimare inblickar i deras väsende och religiösa förhållanden, det område, som dock hos varje människa är det mest personligt avgörande.

Det uppväcker kanske tvivel att hos Fröding finna en religiös bakgrund. Men läser man hans dikter med inlevelse, så kan man inte undgå att se en kamp för en världsåskådning. Han tycks också ha funnit en sådan i gralsökandet, men den kan inte gillas från det religiösa avgörandets synpunkt. En försoning av gott och ont såsom likvärdiga lär ej finna något religiöst gillande, men det är som om han själv skulle söka efter en ursäkt, då han slutar gralsången med följande strof:

"Så att besvärja mitt Indandes
makter,

så att hugsvala och göra mig väl,
tankarna sjöngo i rytmiska takter
sagan om gral för min själ."

Vid början av det första världskriget fann jag i Stockholm en bok av en fransman "La Scandinavie". Dess egentliga innehåll var att ge svar på frågan på vilken sida de skandinaviska länderna skulle ställa sig under det förestående kriget. Danmark och Norge var ju klart, men spionerierna i Sverige hade ingivit fruktan för Ryssland, så där var osäkert. Författaren var väl förtrogen med svenska förhållanden och kunde läsa svenska. Han hade en tolkning av Fröding som skald. Han hade fattat, att han brottades med religiösa problem och samvetsförebåelser. Därav syntes, menade han, att Fröding var uppväxt i ett protestantiskt land. Hade han växt upp inom ett katolskt hade sådant ej varit tänkbart.

Ida Bäckman, en begåvad, originell, kunskapsrik, humoristisk kvinnotyp hade med sannolikhet ett gynnsamt inflytande på en så sär egen person som Fröding, vilket må anföras som försvar för hennes självsvåldiga uppträdande. Huruvida Mauritz Hellberg var Fröding till hjälp torde däremot vara tvivelak-

Spökerier och jordstrålning

I en tidigare artikel redogjorde vi för vissa samband mellan spökerier och jordstrålning som en tysk slagruteman och pendelpraktiker Hermann Grettler anser sig ha kunnat konstatera. Han berättar om sina upplevelser i Okkulte Stimme nr 10, 1958. Vi levade en fortsättning. Här kommer den.

I Kufstein i Tyrolen uppträdde för några år sedan spökefenomen som väckte ett enormt uppseende och utförligt refererades i dagspressen. Grettler reste dit ned i sällskap med Poul Thorsen, den bekante hypnotisören, som då var vicepresident i Köpenhamns Psykiska sällskap. Genast vid ankomsten, innan några av innevanarna i spökehuset fått berättat något om upplevelsena, gjorde Grettler sina strålningsundersökningar, för att så objektivt som möjligt kunna fastställa var eventuella strålningsbälten gick fram under huset. Genom mitten av köket kunde han fastställa ett sådant bälte och dessutom ytterligare två som gick i rät vinkel mot det förra. Vid sovplatsen fanns en stark korsning mellan två av dessa bälten alldeles bredvid bädden. Då Grettler visade på denna punkt berättade husets folk att just där brukade materialisationerna av stenar uppträda. Det hade börjat så här:

Familjen bestod av föräldrar och tre barn, 11, 14 och 17 år gamla, de två senare var flickor. En kväll var deras föräldrar på bio och barnen satt i köket då plötsligt en sten flög tvärs över golvet. Det verkade som om den kom från fönstret, som stod öppet. Barnen stängde fönstret, men strax efter flög en ny sten genom rummet trots att dörrar och fönster var stängda. Föräldrarna trodde ej barnens berättelse, men blev strax övertygade då kort efter deras ankomst en ny sten flög in i köket från tomma intet. Några dagar därefter hämtade man dit kyr-

tigt. Var han någon gynnsam kamrat vid läroverket? Och sedan? Fröding tycks ha haft mindre gynnsam religiös omgivning i sin ungdom. Men — att skylla på omständigheter brukar vara ett försök att slingra sig undan det personliga ansvaret. Fröding hade emellertid intresse av Bibeln åtminstone under sin sjukdomstid. Det var väl något ur djupets källor som bröt fram, då han enligt uppgift knäppte sina händer i döden och utsade: "O Jesu Krist, min frälserman, allena du mig hjälpa kan!"

I Värmland finns ett Frödingsmuseum. Ett ungt par besökte detta. Plötsligt såg hustrun mannen bli som chockerad och gick, som det syntes, helt omotiverat ut. Hustrun följde efter och frågade: "Vad kommer det åt dig?" — "Jag såg Fröding sitta i en stol därinne."

V. V.

koherden. Han hade satt sig mitt i köket och pratade med barnen då en knytävstors svart sten kom farande mot köksväggen och föll ned för hans fötter. Stenen var alldeles iskall. En annan dag var en polisinspektör på besök. Han hade satt sig på sängkanten, alldeles bredvid ett klädska. Plötsligt flög dörren till detta upp och han fick en handfull sand kastat i ansiktet på sig. Alla tre barnen var inne också vid detta tillfälle, och man kunde snart fastställa att dessa fenomen endast inträffade då alla barnen befann sig på samma plats. Man lät då pojken flytta hemifrån ett tag och genast upphörde spökerierna, men då han kom hem på besök började de på nytt. En dag satt den 17-åriga flickan mitt på köksgolvet då en liten sten kom infarande och stannade framför hennes fötter. Hon tog upp den i handen varvid den började upplösas och försvann. Strax efteråt låg den på nytt hel framför hennes fötter. Detta upprepades tre gånger varefter den slutligen försvann helt.

Poul Thorsen hypnotiserade nu flickan och frågade henne:

— Har du och dina syskon något med dessa stenar att göra?

— Nej.

— Varifrån kommer de då?

— Långt bortifrån, men jag vet inte, det är så långt härifrån.

— Kastas de av någon människas hand?

— Nej, de kommer långt bortifrån, vi har ingenting med dem att göra.

— Kan du se den som kastar dem?

— Nej, de är plötsligt här. De kommer ur fjärran, jag kan inte se så långt.

— Vart tog stenen vägen som försvann ur din hand?

— Stenen var alldeles kall och försvann i ett litet moln. Vart vet jag inte.

— Ser du en sten i förväg när den kommer?

— Ja, jag ser ett litet moln, plötsligt uppstår stenen ur detta och far någonstans.

Det visade sig att flickan liksom hennes syskon var ytterst sensitiva. Alla tre tillsammans i förbindelse med jordstrålningen gav den starka mediala kraft som möjliggjorde materialisationerna.

De krafter som är verksamma över strålningszoner är ofta tillräckligt starka för att framkalla psykiska fenomen. Om det då uteslutas de rör sig om demoniska krafter så förorsakar de alla möjliga sjukdomar.

Ett annat fall av otrevligare art förekom hos en ingenjör i Dornbirn. Han låg en natt klarvaken i sängen då han plötsligt fick se hur det bredvid sängen uppträdde liksom en svag rök som alltmer förtätades och småningom tog formen av en man. Denna var över 2 meter hög, bredaxlad, klädd i en svart päls, och det breda kraftiga ansiktet hade i tinningarna korta horn, cirka 10 cm långa. Han mönstrade ingenjören med en fast, något svärmodig blick. Denne såg bort flera gånger men

Forts. å sid. 4.

varje gång från lät blicken återvända hans stöd denne jättelike man bredvid hans säng och stirrade oavvänt på honom. Detta dröjde flera minuter. Långsamt blev hans blick allt sorgsnare, och långsamt började gestalten upplösa sig till dess åter ett litet moln svävade över platsen för att slutligen helt försvinna.

Grettler tillkallade någon dag senare och konstaterade en stark skärningspunkt mellan två strålningszoner just där skepnaden visat sig. Grettler säger till slut att i alla de fall där fenomen som de uppräknade förekommit har hans avskärningsdon visat sig kunna förhindra fortsatta materialisationer, samtidsigt som sjukliga störningar, som bruka uppträda hos den som t. ex. sover över en sådan plats, helt försvunnit. Den kände dr. Wickland, författaren till boken "30 år bland de döda" har också gjort den erfarenheten att spöken fenomen ej fördrar elektriska strömningar. Så långt Grettler.

I detta sammanhang kan det vara intressant att veta att Viktor Schaubberger för många år sedan upptäckte att över två vattenådror som korsar varandra uppstår ett högervridande kraftfält som verkar materialiserande, förtätande. Träd som står över en sådan korsning får lätt kräfta eller svulstliknande bildningar. En vän till mig, Adolf Flachenegger i Wels i Österrike, som är en utomordentligt skicklig slagruteman och pendelkunnig, talade om för mig att han ännu aldrig träffat på ett kräftsjukt träd som ej stått på ett genom sådan högervridning modifierat kraftfält. Han berättade också att Schaubberger, som var hans vän, talat om för honom att han ansåg kräftan överhuvudtaget uppstår genom översyrning av blod och safter, vilket beträffande träden var lätt att konstatera. Man behövde bara lukta på snittytan av en sådan kräftsvulst som man skurit bort från ett träd. Den luktar alltid surt. Flachenegger sade att han i otaliga fall konstaterat att Schaubbergers uppfattning om de högervridande kraftfälts materialiserande förmåga var riktig.

Man kan fråga sig när vetenskapen ämnar taga upp dessa viktiga fakta till behandling. Som bekant har ju i Tyskland dr Graupner med hjälp av speciella Geigerrörindikatorer kunnat fastställa att jordstrålning över vattenådror existerar, precis som slagroute- och pendelmän påstått i alla tider. Det rör sig alltså verkligen om fysikaliska fakta. Bearbetningen av dessa skulle öppna intressanta utblickar över både det medicinska och parapsykiska området.

O. A.

SEKLET 1954—1959

Ännu finns ett antal kompletta årgångar kvar. Priset för alla är kr. 10:— + oms., för enstaka årg. kr. 2:—.

Dietens väg till barnens hälsa

I en föregående artikel (SEKLET nr. 3 — 1960) gavs en överblick över spädbarnets krav på en hälsobefordrande diet. Här skall nu i korthet dess krav på dieten under den efterföljande småbarnsåldern redovisas.

Som vi lever i "atomåldern", med dess pyramidala genetiska problem, skall omedelbart understrykas att i detta Herrens år 1960 och under de närmast kommande decennierna torde det allt annat överskuggande problemet för ett rationellt kosthåll under småbarnsåldern, då mottagligheten (anhopningsaffiniteten) för strålningsskadliga, kalciumbesläktade element är störst, vara hur barnet bäst skall skyddas gentemot de farliga spaltningssprodukterna både från atomkraftens militärt-experimentella som fredliga användningsområden.

Man har tills vidare här olika framkomliga vägar, vilka dock tyvärr inga kan ge 100-procentigt skydd. Därtill är de redan befintliga skadorna i jordytans vegetationsdynamik alldeles för omfattande, ja universellt okontrollerbara. Tredje och fjärde generationen av våra efterkommande torde till sin majoritet vara dömda mutationsmässigt redan genom det som skett. Men för våra barn och närmast kommande generationer torde förutsättningarna för en i detta avseende draglig tillvaro ännu finnas, såvida bl. a. det dietiska skyddet genomförs konsekvent.

Man är då hänvisad till följande åtgärder: 1) Individuella (moget ansvariga) initiativ i syfte att åstadkomma förbud mot anläggande av atomreaktorer på svensk grund. 2) Nya bestämmelser för användning av röntgen i pediatri och de områden av medicinen och kirurgin som berör barn, foster och gonader samt nya bestämmelser för avskärmningstekniken vid såväl diagnostisk som terapeutisk användning av röntgen (t. ex. i samband med så kallad desinvaginationsteknik o. a. underlivsröntgen). 3) Krav till hälsomyndigheter att regelbundet publicera tabellariska uppgifter över aktuell halt av strontium, cesium och kål 14 i på svensk marknad förekommande livsmedel. 4) Krav på lagbestämmelser som gör det möjligt och nödvändigt för våra mejerier att ej inväga (kassera) mjölk från regionalt begränsade områden där hög koncentration av nederbördens radioaktiva element konstaterats. 5) Påbud för lokala hälsomyndigheter att kontinuerligt genomföra specificerad, vidsträckt geigermätning inom sitt verksamhetsområde med tillhörande rapporteringsskyldighet. 6) Under närmaste åren uteslutning från barnens kost av sparris, tomat, oskalade äpplen och opolerat ris. 7) Familjebostad på relativt betryggande avstånd från nedsmittade vattendrag och minst 8 mil från

reaktorsanläggningar, vare sig dessa officiellt karakteriseras såsom "fool-proof" "olycks-säkra" eller icke. 8) Riklig användning i framför allt barnens kost av ca 5 dagar gammal youghurt. 9) Fysiologiskt väl avvägd användning i kosten av organiskt bundet cadmium (minimala — av läkare kontrollerade och ordinerade — doser under mycket långa perioder).

Detta är sålunda i människosläktets historia alldeles nya hänsyn och dietåtgärder vilka uteslutande har sin orsak i de aktuella politiska och ekonomiska resultaten av en universell schizoid urartning och som vetenskap maskerad "analerotisk" klädfingrighet, ångest och tillhörande maktbehov.

Sedan har vi de mera vanliga kraven till en fullvärdig, för barnen oskadlig diet. Både under 2, 3 och 4-års åldern är det i Sverige lämpligt att låta filmjölk utgöra kostens huvudbeståndsdel. Men från och med 3-årsåldern är det viktigt att anpassa dieten efter barnets konstitution. Det är nämligen alls icke så att man kan utarbeta standardkostformer som "passar alla barn". Människorna är så olika, så individuellt nyanserade, också i fysiologiskt avseende, att detta med nödvändighet berör också dieten. Dels med hänsyn till kostens sammansättning, men dels också med hänsyn till måltidernas antal och mängden av mat pr. måltid. Ett barn med såkallad ektomorf konstitution (smal och lång, lätt benstomme och späd muskulatur, stor panna, smala käkar — litet underansikte —, tätsittande ögon, utstående öron, tunna hår och fin hud, för att specificera den extremare prägeln) behöver en helt annan kostform och en helt annan måltidsrytm än barn med såkallad endomorf och mesomorf konstitution (fylligare, bredare underansikte, fylligare läppar, tjockare hår, lugnare psyke, vid mesomorfi större rörlighet — större muskelaktivitet). Dessa senare klarar sig med färre måltider vilka pr. gång tillför dem avsevärt större matmängder än vad ett utpräglat ektomorft barn kan konsumera pr. måltid. De endo-mesomorfa kan dessutom tillföras kolhydrater i betydande omfattning, sålunda mat av mjöl (välling, gröt, bröd) delvis med tillsats av farin och sirap, vilket man med fördel slopar från det ektomorfa barnets kost.

När barnet blivit ett år gammalt kan man, oberoende av konstitutionstyp, kombinera filmjölk med diverse mineralrika produkter. Enligt min erfarenhet sker detta fördelaktigast genom att filmjölkens dvs. två av de dagliga filmjölksmålen, tillsätts viss mängd av den biodynamiskt odlade primörkombinationen VIVITA i pulverform. Detta är en enastående "kostförbättrare" av norskt ursprung; fram-

ställd av en stor idealist som gjort en pionjärinsats av bestående värde genom att med betydande uppoffringar tillrättalägga produktionsmöjligheterna för en naturprodukt med ett så omfattande mineralämnes- och vitaminspektrum som VIVITA. Men man skall börja med mycket små mängder. De första gångerna tillsätter man viss del (en skål för sig) av filmjölk endast ca. en struken tesked VIVITA-pulver pr. 100 gr. vätska, som röres väl ut och som man så ger barnet omväxlande med filmjölk utan VIVITA-tillsats. Man märker då lätt hur mycket barnet tål eller önskar ta till sig av den nya smaken pr. gång. Efter några dagar ger man så under dessa mål endast filmjölk med VIVITA-tillsats och ökar mängden till man kommit upp i två dessertskedar pulver (strukna skedar) pr. 200—250 gr. filmjölk, dvs. pr. måltid. Alltså tillsammans 4 strukna dessertskedar VIVITA pr. dygn.

Dessutom bör kosten innehålla samtliga de näringsämnen och tillsatsmedel som omhandlats i föregående artikel. (Se SEKLET nr. 3 detta år). Mängden av banan och skalade (!) äpplen kan med fördel ökas. Mos av 2—3 potatisar, tillsatt smör och något riven morot (med sistnämnda tillsats börjar man mycket försiktigt), kan gärna tillhöra standardkosten för alla konstitutionstyperna, varvid är att märka att nyssnämnda mängd för de ektomorfas vidkommande bör delas på två mål.

PROTOVIT-tillsatsen (till ett par skedar vanlig mjölk) kan nu under sommarmånaderna begränsas till 12 droppar pr. dygn. Under vintermånaderna (september—april) ca 16 droppar. (Under epidemier utökas mängden till 25—30 droppar).

Pollen och benmjöl är av betydelse helt fram till skolåldern då en del nya dietproblem, vilka skall behandlas i en efterföljande artikel, dyker upp. — "Mackornas" betydelse i barnets kost har starkt överdrivits, troligen med en del onödiga förkyllningssjuka till följd. Emellertid är de i begränsad omfattning på sin plats i många barns kost, i synnerhet när brödet består av ej kemiskt förgiftade beståndsdelar.

I detta sammanhang bör nämnas att vi i Sverige har tillgång till ett bröd som måste betraktas såsom fysiologiskt ändamålsenligt, ja ur barndietens speciella krav såsom ett verkligt fullvärdigt bröd. Det är en limpa som PÅLS bagerier i Göteborg lyckats utexperimentera och haft i marknaden några år under namnet PÅLS KARNMJÖLKS-LIMPA. Ett annat förstklassigt bröd som produceras här i Norden kommer från Oslo. Det är den därvarande Kneipbrödfabrikens KNEIPBRÖD (kan beställas genom Litteraturförlagets Örtjänst) och är ett utomordentligt välbakat mjukbröd i limpform, som troligen lokala vatten- och klimatförhållanden gjort det möjligt att få fram just där fabriken är belägen, all-

Forts. å sid 6.

Den evangeliske teologen prof. Köberle vid universitetet i Tübingen säger i sin skrift "Kosmische Prägung und Personale Freiheit in der menschlichen Existenz" (Aalen 1956) "Vår tids astrologi har sjunkit så djupt, är så nedsmittad med diletantism, fusk, snikenhet, sensationslystnad och framgångsjakt att i synnerhet samvetsgrant och allvarligt arbetande "astrologer" strävar efter att i sin verksamhet och till och med i fråga om dennas namn, distansera sig från nämnda diskutabla verksamhet. Den kosmobiologiska forskningen skiljer sig från den gängse astrologien inte bara genom sina solidare arbetsmetoder utan den skiljer sig också från det populära stjärntyderiet genom att den till skillnad från detta, ständigt i samma grad ger akt på alla faktorer som i himmel och på jord medverkar vid människans tillblivelse och fortsatta levnad" "...Kosmobiologien är genomträngd och fylld av detta storslagna skådan- de att i skapelsen är allt liv förenat i en stor släktskap som står i en ständig strömmande rytmisk kontakt inbördes".

Kosmobiologiens utveckling är oskiljaktigt förbunden med namnet Reinhold Ebertin. Det är till stor del hans förtjänst att kosmobiologien idag nått så långt som den har, både ifråga om teknik och ifråga om respekt och erkännande från andra vetandeområden. Hans mor, Elsbeth Ebertin var en i Tyskland berömd astrolog och grafolog, bl. a. rådgivare åt kung Ferdinand av Bulgarien. Hon väckte uppseende genom att bl. a. förutsäga ryske tsarens död och första världskrigets slut. I olikhet med många astrologer på den tiden nöjde hon sig ej med att endast följa gamla regler utan sökte sig fram på nya vägar. Reinhold Ebertin var från början lärare men drogs småningom till moderns intresseområde. Tillsammans gav de ut en tidskrift "Mensch im All" och han inriktade sig redan från början på att föra ut astrologien ur dess isolering från andra vetenskaper. Han var medveten om att detta kunde endast ske om arbetsmetoderna och andan inom astrologien förändrades i en sådan riktning att vetenskapsmännen kunde få förtroende för dennas representanter, och anse det löna mödan att diskutera eventuella gemensamma problem. Främst sökte Ebertin samarbete med läkare och psykologer. Man kan idag säga att han har lyckats i sin avsikt, som jag längre fram skall visa. Under kriget förbjöds alla astrologiska publikationer och då sådana småningom på nytt kunde utkomma var Ebertins tidning en av de få som överlevat av de tidigare 30 astrologiska tidskrifterna i Tyskland och den första som på nytt kom ut, nu under namnet "Kosmobiologie" vilket den fortfarande heter, en i sitt slag enastående facktidskrift, saklig, praktisk och instruktiv. Den har ingenting gemensamt med vanliga astrologiska tidskrifter med deras sorgliga blandning av vad som skall föreställa vetenskap och vanlig billig spåkäringsmystik. Ebertins pedagogiska

Astrologiens utveckling till kosmobiologi

V

begåvning framstår tydligt både i hans föreläsningar och i hans artiklar och läroböcker. Han har nämligen också utgivit en mängd instruktiva verk i kosmobiologisk teknik i vilka hans klart och lättfattligt ger den handledning som är erforderlig för att förvärva den nödvändiga kunskapen och metodiken. Som ett av hans förnämsta verk skall nämnas hans tolkningsbok "Kombination der Gestirneinflüsse". Denna är en i sitt slag enastående handledning i tolkningen av kosmogrammens kombinationer och den har fullständigt slagit igenom som den tillförlitligaste och mest logiskt uppbyggda av liknande handböcker på detta område. KdG, som den populärt kallas, är ett fullständigt oundgängligt hjälpmedel i arbetet med kosmogrammens analysering. Vidare skall nämnas det grundläggande verket "Die kosmische Grundlagen unseres Lebens" som han författat i samarbete med sin son psykologen dr Baldur Ebertin. I detta verk, som bl. a. anger beröringspunkterna mellan kosmobiologien och psykologien redogöres också för kosmopsykogrammens konstruktion och tolkning. Andra av hans böcker handlar om transitövervakning och rytmogram, om direktionsberäkning, om snabbdiagnos av kosmogrammet, om korrektion av födelsetiden enligt ett nytt genialiskt sätt, om användning av grafiska efemerider etc. etc.

Han har vidare uppfunnit ett arbetsinstrument som i kombination med det av honom utvecklade 90°-systemet medger ett snabbare och noggrannare arbete. Visserligen har, som han själv är den förste att erkänna, den s. k. Hamburgerskolan på detta område uträttat ett storslaget förarbete, men det är dock en avsevärd skillnad mellan dessa föregångare, både ifråga om tolkningsboken och arbetsdonet, och de av Ebertin utvecklade hjälpmedlen.

Till hans förtjänster får också räknas hans förmåga att kring sig samla förstklassiga medarbetare. Detta kommer till synes i tidskriften, men framförallt vid de s. k. kosmobiologiska arbetsdagarna i Aalen varje år. Dessa kongresser som samlar 100-talet deltagare från skilda länder bjuder alltid på en samling föredrag och instruktiva demonstrationer av hög klass och de medverkande fackmännen är ofta kända vetenskapsmän från olika områden, eller framstående representanter för den vetenskapliga astrologien. Låt mig som exempel endast nämna några talare som ofta återkommer i kongressernas program: Psykologerna von Xylander och Gollner, läkarna dr Reich, dr Lomer, geofysikern prof. Tomaschek, teologen dr Köberle, psykiatern dr Hagenbuchner, juristen och statistikern dr Landscheidt, de berömda astrologerna dr Koch, ing. Krüger, Fritz Brühnübner, Tomas Ring, Goer-

ner, Charlotte Jäger m. fl. m. fl. Det är en stab som alla är besjälade av att på i bästa mening vetenskapligt sätt gå till botten med problemet Kosmos-Människan utan att därför förlora den andliga aspekten på detta samband.

För några år sedan bildades i Aalen en kosmobiologisk akademi vilken har till uppgift att samordna den kosmobiologiska forskningen, söka kontakt med andra vetenskaper, utge informationsskrifter etc. I ledningen av akademien sitter förutom Ebertin sen. och jun. de förutnämnda prof. Tomaschek och dr Gollner, samt dr von Raumer, m. fl.

Om man studerar den kosmobiologiska litteraturen eller deltagar i en kongress i Aalen blir den stora skillnaden mellan den gamla astrologien och kosmobiologien genast uppenbar. Det är inte bara metodiken, utan själva andan och målsättningen, som är så olika. Kosmobiologien strävar efter klarhet, den avvisar alla spekulativa tendenser och den strävar efter kontakt med andra vetenskapsgrenar för att få sina forskningsresultat prövade och kontrollerade. Vid den 10. kongressen yttrade Reinhold Ebertin bl. a.: "Som ett nytt kunskapsområde får kosmobiologien ej låsa fast sig inom ramen för en exakt vetenskap, men kan ej heller avstå från användningen av enskilda grundvalar och metoder som hör samman med den exakta vetenskapen. Utan mätning och avvägning, jämförelse och statistiska beräkningar kommer vi ingenstans. Men vår uppgift måste vara att sammansmälta naturvetenskapliga grundlagar och självetenskapliga insikter, för att på det sättet komma fram till en ny vetenskap om livet i den mening som den store biologen och nobelpristagaren Alexis Carrel gör sig till till för. För 2000 år sedan existerade en universell världsbild just på kosmisk grundval, vilken ännu lever kvar i många religioner och världsåskådningar och även obemärkt finnes kvar som en rest i olika vetenskaper. Men ju mera de olika områdena för vetandet frigjorde sig från den universella världsbilden ju mera gick också helhetssynen på världen och människan förlorad. Därför måste vi för att tala med Carrel "nä fram till en barnslig iakttagelse som betraktar människan från alla sidor och vi får ej avvisa något utan enkelt beskriva vad vi ser." Detta för oss då fram till ett fenomenologiskt betraktelsesätt liksom hos filosoferna Husserl, Scheler, Conrad-Martius m. fl. där det inte kommer an på att bevisa tillvaroförers andligt empiriska fakta utan där ett "måste" utbytes mot ett "kan". Våra mest berömda vetenskapare har redan erkänt att orsakssammanhang ej kan fastställas överallt utan att andra förklaringar måste tas till. Vetenska-

pen har så länge sökt efter bevis att dess företrädare glömt skådandets konst. De har utvecklat sig till specialister som blott se delar men ej det hela. Liksom andra vetandeområden hade också astrologien isolerat sig och bortkopplades från den officiella vetenskapen. Kosmobiologiens allvarliga företrädare har emellertid från början försökt att slå broar till andra kunskapsområden. Ty ingen teolog, ingen medicinare, ingen psykolog, ingen kemist eller fysiker kan ensam lösa problemet människan, utan detta kan blott ske i ett samarbete i vilket kosmobiologien kan intaga en speciell plats. Vår tids uppgift är att lösa individen ur den oerhörda kris och det andliga, moraliska och psykiska borttynande som han befinner sig i, att väcka hans slumrande energi, skänka honom hälsa, på nytt lägga en grund för en harmonisk personlighet och leda honom i användningen av hans nedärvda fysiska och mentala krafter. Men det betyder att vi ej får betrakta människan som en ringa punkt i en gränslös rymd, som vetenskapen lärt oss, utan vi måste åter se människan som ett litet universum i ett stort universum. Här kan kosmobiologien bidra till att fatta alltets lagar, att bekräfta tron genom vetande och inom en ny vetenskap hjälpa till att grunda en ny mänsklighet."

Vid samma tillfälle yttrade dr von Xylander beträffande kosmobiologiens uppträdande:

- 1) Kosmobiologien får ej vara någon hemlig lära utan måste i vetenskapliga diskussioner avlägga räkenskap för sina grunder, metoder och problem. Vad den säger måste kunna efterprövas och bevisas.
- 2) Den måste i möjligaste mån vara fri från värderingar, d. v. s. den måste alltså endast tala om fakta och givna möjligheter. Man kan idag ej tala om "välgörare" och "skadegörare" bland planeterna, ej om goda och dåliga aspekter etc. utan att riskera att bli kallad ovetenskaplig.
- 3) Den får ej längre tänka fatalistiskt, d. v. s. spärra in människan i ett fullständigt förutbestämt ödesschema. Den moderna människan önskar snarare — och med all rätt — att individuellt och självständigt göra upp med sitt öde.
- 4) Kosmobiologen får ej uppträda som trollkarl, schaman, medicinman eller spåman utan som en vetenskapligt orienterad, tänkande människa. Han får ej ge sina klienter auktoritära anvisningar eller profetior, utan skall rådgöra med honom för att göra honom duglig att själv fatta avgöranden för vilka han också själv är beredd att ta hela ansvaret.

Dessa citat må räcka för att ge en uppfattning om den anda som behärskar kosmobiologien. I nästa avsnitt skall en kort orientering ges om metodiken.

O. Alexandersson.

deles frånsett den bagerikemiska kompetensen och de speciella kraven på råvarorna. Av en av dessa limpor, eller omväxlande någondera, ger man med fördel ett ekto-morft barn i 2—5 års åldern 1 à 2 smörgåsar per dygn, medan endomesomorfa barn med fördel ges 3 till 5 dylika pr. dygn, vanligen dock icke över 4. Getmesosten är utan jämförelse bästa pålägget ur alla synpunkter, men bör alltid skäras tunt med osthyvel. Mes-smör utan sockertillsats och av hög kvalitet är ett billigare ej alls för-aktligt surrogat vilket t. ex. tillsammans med den milda herrgårds-osten kan användas som omväxling. Såvida getmesosten emellertid är av god kvalitet (t. ex. GUDBRANDSDALSOST eller Ört-tjänsts speciellt för barnen införskaffade HARDANGEROST) genererar enformigheten icke barnen alls och familjerna besparas varje slag av "påläggsproblem" i barndieten.

Medan man nu låter den ekto-morfa få ett extra tillskott av citrusfrukter (dubbelt kvantum av de övriga barnens konsumtion) bör de endo-mesomorfa barnen erhålla ett ökat kvantum honung, i synnerhet de mesomorfa (muskelaktiva) barnen. Härom hänvisas närmare till föregående artikel. (Litteraturför-lagets Örttjänst tillhandahåller förstklassig — sommarskördad och mild — barnhonung till vanligt marknadspris).

Den här omhandlade dieten förutsätter ett principiellt kostprogram av såkallad lakto-vegetabilisk karaktär. — Kött, fisk och ägg ingå icke i kosten, vilket medför att mjölkkonsumtionen måste hållas tillräckligt hög för att brist på äggviteämnen ej uppstår. Detta innebär att när barnet blivit 1½ år gammalt bör mjölkkvantumet pr. dygn vara uppe i minst 1,3 ltr., vid 2 års ålder ca 1,5 ltr. pr. dygn, varvid med fördel detta kvantum fördelas på tre olika mjölkslag så-lunda:

7 dcl. filmjolk, 3 dcl. yougurt och 5 dcl. sötmjolk. Dessutom förut-sätter dieten riklig och varierande tillgång på grönsaker och frukt. Redan vid två års ålder förmår barnens mage att vid försiktig, gradvis övergång smälta relativt betydande mängder fint riven rå-kost. Utom riven morot är det då främst vitkål och savoykål som kan ifrågakomma såsom utsökt hälsokällor med synnerligen omfat-tande profylaktiska egenskaper.

Därnäst kan man ha blomkål och rödbetor i tankarna, liksom spenat-stuvning och grönkål jämte persil-ja har i begränsad omfattning sin plats i kostschemat. Medan man sedan, när möjlighet sig erbjuder, gärna ger barn av endo-mesomorf typ "veckohelgstillägg" av fikon, låter man barn av ektomorf typ hellre vänja sig vid dadlar och dessutom ett mindre tillskott av mjölksocker. En råkostberedning som de flesta barn äter med för-

som en överrumpling för henne, ty hon svarade spontant ett tydligt "Ja, naturligtvis" och först därefter blev hon klar över vad hon sagt, stirrade en stund full av ångest i sin blick på mig och då hon icke såg någon dö-mande inställning i mitt ansikte brast hon i hejdlös gråt. Därefter: "Jo, jag ser att Ni genomsågar mig. Jag skall säga som det är. — Redan då vi blev gifta beslöt jag mig för att knäcka min make. Jag avunda-des honom så. Han var så god och blev snart omtyckt. Han hade en mängd egenskaper som jag aldrig ens drömt om att kunna äga, men som jag i alla fall så gärna velat ha. Om Ni anade vad jag hatade honom för det då jag kysste honom och lät honom tro att jag hade känslor för honom."

Jag: "Ni måste ha haft en hel del att hämnas från Er barnaålder. Ni var ju enda flickan bland en stel, tillknäppt fader och en rad bröder

tjusning är råriven vitkål med viss inblandning av lingonsylt.

Givetvis hör det till saken att man ej överbelastar de mindre bar-nens magar med onödigt stora rå-kostkvanta. Dessutom är det själv-klart att så kallade "godsaker", choklad och sötsaker är bannlysta från barnens miljö. Godsaksmut-ningarna har länge haft en talande högkonjunktur i Sverige. Alla vux-na vet numera att de utgör en sä-ker väg till förstörande både av barnens tänder och andra organ och att man trots detta ständigt använder sig av denna mutnings-taktik och utan att effektivt ingri-pa bevittnar till barnen lägger sig till med "godsaksvanor" är ett lika avslöjande som motbjudande drag hos det som har mental högkon-junktur inom vårt familjeliv.

Slutligen torde det vara på sin plats att framhålla att den ovan nämnda vätskemängden av 1½ li-ter mjölk i sig själv icke förmår täckta barnens dagsbehov av vätska, åtminstone icke sedan barnen blivit över 1½ år gamla. I hur stor omfattning nu vätskemängden bör utökas med annan dryck är underkastad stora individuella variatio-ner. Detta behov svänger också med årstider, klimat och uppvärmnings-förhållandena inomhus. Man får försöka vara observant och följa med i svängarna. I genomsnitt räc-ker dock för barn av ektomorf typ ett safttillskott av 2—3 deciliter under vinterhalvåret (varma som-mardagar givetvis mer), medan en-domorfa kan behöva 4—5 deciliter extra och mesomorfa i stark akti-vitet (rörelse) kan behöva 4—8 de-ciliter extra vintertid. Osockrat, nå-got honungsötat, kan té vara på sin plats förutom saft och must. Med hänsyn till befarade konsekvenser för sängvätande får dylika ej inverka på vitskekvantum, utan kan mera ratio-nellt lösas på annat vis, som kom-mer att utredas i ett kommande nummer av SEKLET.

E. R-P.

som Ni avundades." — Hon: "Ja, och så stängde mina bröder in mig i garderoben och höll mitt huvud under vatten."

Jag: "Och så har Ni kommit att ta hämnden på Er make för något han alls icke varit med om?" — Hon: "Det ser så ut ja. Men det värsta är att jag aldrig förstått hur grym den varit." — Jag: "Grym-mast gentemot barnen". — Hon: "Då jag såg hur barnen älskade honom så snart de kommit till världen, blev jag varje gång så otroligt ond på honom. Det var ju i alla fall också mina barn, eller hur? — Ja, skall sanningen fram så... ja, hur som helst så beslöt jag mig för att vänta. Jag ville vänta tills barnen blivit riktigt... nej, jag menar, tills han blivit riktigt fäst vid barnen, tills han icke skulle kunna leva livet utan någon av dem. Då, men först då skulle jag ta dem ifrån honom!"

Jag: "Ert hemliga program är alls icke unikt. Tvärt om har det under senare år blivit allt vanligare. Men säg mig nu: hur skulle Ni kunna lyc-kas? Vad var Er plan för att kunna beröva honom barnen?"

Hon: "Det vet jag nog icke själv egentligen. Jag har nog icke vågat veta vad jag planerade. Det har nog mest varit omedvetet som Ni kallar det. Men jag vet i alla fall nu att jag visste att jag skulle kunna få honom att vara mig otrogen om jag bara provocerade tillräckligt, om jag bara lade någon sorts förakt för ho-nom i dagen, ty, ja jag vet icke hur jag förstått det."

Jag: "Ni menar att Ni sett mönst-ret hos Er moder. Hon har föraktat Er fader?" — Hon efter en stund: "Ja, när Ni nu säger det ser jag något som jag aldrig tänkt på. Hon talade alltid med oss barn om goda egenskaper som vi icke såg hos pappa. Just det ja, hon lyckades med det få oss barn att... ja, kanske just att förakta honom."

Jag: "Och så underlät Ni att upp-fostra barnen i förhoppning om att fadern skulle känna sitt uppfostre-ansvar. Och när Ni så genom Er passivitet tvingat honom att ständigt vara den som kom med förbud, för-maningar, ja någon gång ändock en form för straff, då har Ni i barnens närvaro visat ert ogillande av hans reaktion..."

Hon, förvånad: "Hur kan Ni veta allt det där?" — Jag: "Snälla Ni, det är alls icke svårt. Egentligen visste jag alls inget om det utan be-rättade ju bara för Er hur det brukar gå till."

Hon: "Då vet Ni kanske också hur jag bar mig åt för att tvinga honom att vara mig otrogen, så att jag i rätten skulle kunna stympa honom ordentligt och knäcka honom så grundligt som jag, som jag nu för-står, alltid längtat efter."

Jag: "Naturligtvis vet jag icke det. En kvinna har nämligen i det sammanhanget så många vägar, respektabla, anständiga vägar att slå in på. Känner Ni icke det typiskt svenska i skådespelet Fadern av Strindberg? — Det är ju bara en väg till segertriumfen, men en gans-ka karakteristisk. Hundrade andra

har stått Er tillbuds, som Ni som kvinna säkerligen anar."

Hon: "Är Ni icke nu väl cynisk? — Menär Ni verkligen att så många av oss kvinnor är sådana djävlor?"

Jag: "Ni menar vargar i fåra-skinns? — Nej, det tror jag icke. Det är bara det att männen alls icke känner Er, icke förstår er och så-lunda heller icke genomsågar er. Det är ju så synd om er ty då kan männen heller icke göra er lyckliga. — Nej, minst av allt är ni djävlor. Snarare är Ni Vår Herres bödlar. Vad Ni berättat här för mig och som Ni fick sådana skuldkänslor för, det var inget annat än vad ert kollektiva omedvetna tvang er att göra. Det var rent av er heliga skyldighet att utan sentimentalitet eller be-tänkande (utan medvetenhet) föra kampen, generationernas eviga kollektiva kamp mot det livsfientliga, det vill för er del säga mot den kul-turform, den samhällsform ni vuxit upp i — såvida denna form är be-tungande för livet, hotande för släk-tets bestånd. Men sedan Ni varit omedveten härom har kampen fått föras i den lilla gruppen, sedan Ni icke tog upp den gentemot det stora kollektivet, blev det inom familjens ram som kampen blev förd och rep-resentanten för samhället, familjefa-dern blev därmed offret. — Så är det vanliga schemat. Ni har bara gjort er skyldighet. Gör den också i fortsättningen, ty nu när Ni blivit medveten om sammanhanget kvar-står ju Er skyldighet mot barnen — och den make, barnens fader, som Ni aldrig lärt känna, som Ni skapat en karrikatur av, därför att Edra barnerfarenheter tvingat Er till det."

Sedan gick det som det skulle. Två av barnen bor fast hos fadern och de övriga två ser honom regel-bundet, minst en gång i veckan. Mo-dern har övervunnit sitt primitivjags reaktionsformer. Skuldkänslorna som hon icke kände orsaken till, men som tvang henne in i suicidalbehovet, har försvunnit. Hon har fått självaktning och, vad som är ovanligt sällsynt i vårt samhälle, verklig resning över sig. Barnen kan få bli lyckliga.

Trots rättstraditionerna. Trots vå-ra skilsmässomåls barbariska ytlig-het och vår familjerätts primitivism.

De till detta nummer utlovade lit-teraturanvisningarna har vi tagit oss friheten slopa. Intresserade hänvisas till boken "Skilsmässoproblemet" där hänvisningar ges till ett rikt urval av litteratur i ämnet.

Mellan oss och läsekretsen.

Artikeln i detta nr om vårt familje-rättsliga barbari är för oss alla en chockerande kunskap. Vi inbjuda vå-ra läsare till att medverka i en socio-logisk undersökning som förf. tagit initiativ till. Skriv gärna till oss och meddela Edra synpunkter på det be-handlade ämnet. Meddela Edert namn och adress samt märk brevet "Socio-logisk undersökning", Seklets re-daktion. Box 634, Stockholm 1.

För hälsan och — slanka linjen

BIOLOGISKA MEDEL

Pommlers tillverkning sker av friska örter, torkade utan upphettning. Firman är ensam om sin tillverkningsmetod varigenom samtliga värdefulla ämnen ingår i dragéerna och även bevaras, vilket skapar komplexverkan, förklaringen till deras erkänt goda verkan. Samtliga verksamma ämnen i örten utnyttjas, inte bara de vattenlösliga. Även beska örter bli angenäma att ta in och örtens värdefulla beståndsdelar bevaras.

Rättikdragéer

Framställes av svarträttikan. Är tillsammans med Löwenzahn-drageer en utmärkt kombination, som förstärker kurens verkan. Rättikan är sedan gammalt känd för att vara ett utmärkt medel mot gallsten, njursten, gikt och reumatism. Den främjar magens- och bukspottkörtelns arbete och även gallavsöndringen, främst genom en sva-velaktig, eterisk olja, som är slemlösande och urindrivande.

4: 50

Bönskaldragéer

Framställda av bönskal. Ingen sockerdragning förekommer. Bönskal innehåller phasol, phascolin, arginin m. fl. ämnen av **insulinkaraktär**, kan därför vara värdefullt vid lättare former av diabetes. Forskare som Dr. Kaufman, Gessner och Siebert har experimentellt och kliniskt provat bönskal och alla tre kommo till resultat att **bönskal har insulinlindrande näringseffekt**. Bönskal har också vattenlösande egenskaper och rekommenderas vid vattensot, njurgrus och stenar, reumatism m. m.

4: 50

Brännässeldrageer

Verkar blodrenande och blodbildande, befrämjar ämnesomsättningen och stimulerar körtelverksamheten. Genom omväxling med björkbladsdragéer ökas blodreningsverkan. Den å förp. angivna doseringen kan vid särskilda tillfällen ökas till det dubbla utan skadlig eller vanebildande verkan.

4: 50

Björkbladsdragéer

Tillverkas av färsk, vågröna björkblad. Verkar stimulerande på ämnesomsättningen. Ett urindrivande och menstruationsdrivande medel som även motverkar gikt och reumatiska åkommor. Verkar också renande vid hudbesvär.

4: 50

Jästdragéer med lecithin.

Ett preparat för nerverna. Varje dragé innehåller 150 mg. torrjäst och 50 mg. lecithin. Vitaminhalt pr dragé c:a 150 gamma B 1 och 150 gamma B 2. Vid trötthet och nedsatt arbetsförmåga pröva Pommlers jästdragéer med lecithin.

4: 50.

Hagtornsdragéer

Välgörande för hjärta, blodkäril och blodtryck, Hagtorn är ett giftfritt hjärt- och kärilverksamhet reglerande och lugnande medel med kramplösande egenskaper. Hagtorn stärker alla blodåror. Många utländska läkare använder hagtorn som hjärtstärkande medel. Hagtorn underlättar genombloodningen och förbättrar cirkulationen. Pommlers dragéer framställs av blad-, blommor och frukt från hagtornsväxten.

4: 50

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel.

3: 50

VETEGRODDOLJA

Vetegroddoljan har på få år blivit välkänd, huvudsakligen på grund av dess rikedom på E-vitamin. Vi känner inte till något naturligt näringsmedel som i E-vitaminhalt ens kommer i närheten av denna olja. Den förmår uträtta mycket vid hjärtsjukdomar, perifera störningar i genombloodningar, för tidigt åldrande, impotens, menstruationsbesvär etc.

Man kan säga att vetegroddoljan utövar en förnyande, förnygrande verkan på hela organismen. Fastän denna verkan snart visar sig, både kännbart och synbart, rör det sig dock inte om en onormalt hastigt framkallad verkan, utan om en gradvis skeende, välgörande ökning av förmågan och motståndskraften. Det lär behövas mängder vete för att få blott en enda liter av denna dyrbara olja. Därav kan man förstå vilken koncentration av verksamma beståndsdelar som finns i vetegroddoljan.

En matsked vetegroddolja dagligen är i regel den lämpligaste mängden att ta in. Man bör intaga oljan som den är eller också som salladsås eller blandad med grönsaker.

Dr Ritter's Vetegroddolja

Flaska om 100 ccm 10: 95
Flaska om 250 ccm 23: 50

Akerfräkendrageer.

Akerfräken hjälper, skriver med-rådet dr H. Krämer i Reform-Rundschau — en tsk i en kopp kokhett vatten som får dra i 5 min. — smakar fatt, men ändå är det inte oangenämt att dricka. Dr Krämer skriver att tre verkningar av detta te är särskilt framträdande; det är det bästa teet för sjukdomar i blåsan, det ger en allmän inre och yttre desinficering (t. o. m. kroppsdelar som svårigen nås av huvudblodströmmen), dessutom har det en lugnande inverkan. Akerfräken finns nu också i dragéform av förstklassig tillverkning som garanterar koncentrerade och verksamma naturmedel.

4: 50.

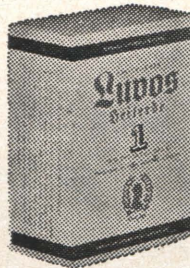
VITLÖKSKAPSLAR

25 stycken		1: 75
50 "		3: 25
100 "		6: —
200 "		11: —

Vitlök är den starkast helbräddagörande vegetabil som finns. Intet födoämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsning i mage och tarm, fördrivar inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och eksem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet.

* * *

Priser å hälsolera.

LUVOS HALSOLERA är ett enkelt, naturligt och värdefullt hjälpmedel från folkmedicinen.

Luvos Heilerde 2 för yttre bruk.
Originalpaket om 1000 gr. 5: 50

Luvos Heilerde 1 för inre bruk.
Litet paket 220 gr. 3: 25
Originalpaket 500 gr. 4: 50
" 1000 gr. 7: —

Luvos Heilerde Ultra för inre bruk, speciellt finfördelat. Särskilt lämplig för dem som ha känslig mage och tarm.

Litet paket 160 gr 4: 50
Originalpaket 400 gr. 7: —

Begär Reformbladet som innehåller allt om LUVOS. Erhålles gratis.

* * *

Dr Ritters E-vitaminkapslar

(vetegrodd-oljekapslar) av ren naturbeverad, från kärnfärskt vete kallpressad vetegroddolja.

Ask om 100 st. 9: 50

Somliga lider av vitaminbrist

REVIGÖR

... det fulltoniga vitaminpreparatet med 15 sorters vitaminer (allt vad kroppen kan behöva) som är lättsmält... välsmakande... billigt!

Deklar.: 15 vitaminer alla i lätt vattenlöslig form: A 16700, B1 2800, D2 2000 ie, B2 7,5, B6 6, nicot.s. 120, nicotylamid 60, calc.pant 30, kolinbitartrat 600, C 250, inosit 16, E a 5, H 1,5, K3 10, PABA 1,5 mg och B12 12,5y 100g.

Revigör tonicum c:a 400 gr. 10: 50

Revigör-drageer c:a 100 tabl. 6: —

PRISER A POLLEN

Pollentabletter

Burk om 100 st. 8: 75

" " 250 st. 19: —

" " 500 st. 37: —

" " 1000 st. 70: —

Pollentabletter

rör om 30 st. 2: 90

Pollisan med gelée royale burk å 8: —

Barnpollisantabletter

40 st. 2: 35

Cernident benmjölstablett med pollen och ad-vitamin

75 st. 5: 25

Pollen sårsalva 2: 70

Den sistnämnda tabletten är utmärkt för barn i uppväxtåren och för gravida och ammande mödrar där extra kalkbehov föreligger. Rekommenderas även för tänderna. Motverkar paradontit, tändernas värsta fiende. (Läs om paradontit i Det Bästa juli -50.) Cernident-pollen kalkvitaminstablett ger högsta tänkbara skydd, kroppens resorbtion av kalken utnyttjas genom tillsatsen av pollen och vitaminer.

Vi anskaffa gärna alla varor som förekomma i en väl sorterad hälso-kostaffär. Även homeopatiska läkemedel anskaffa vi från apotek varvid vi dock måste uttaga en budsändningsavgift å 10 öre pr fl. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av oljor och safter i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Genom att gynna oss har Ni hälso-kostaffären i närmaste postanstalt. Obs. A priserna tillkommer "oms."

● ● ●
Skriv till

Litteraturförlagets Örttjänst

Box 634 - STOCKHOLM 1

Tel. 67 14 94

Postgiro 5 29 99

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

ORTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Kr. 4:—

GINSENG ASIAT

Ginseng — Jen chen — betyder "Den eviga ungdomens ört" och skall ge människan hälsa i sin helhet. Sedan flera århundraden anser asiaten Ginseng vara ett oundgängligt livselexir, som bevarar den andliga och kroppsliga spänsten. Den är ett framstående oskadligt naturmedel för bibehållande av livskraften. Tages av ung och gammal, kvinnor och män, där trötthetssymtom uppträder, och där ungdomskraften, spänsten och den inre jämvikten är i avtagande.

Ginseng asiat är 100% ren malen asiatisk ginsengrot utan blandningar.

Drömmen om den eviga ungdomen är väl nästan lika gammal som människan själv. Forskare, som haft som målsättning, att komma närmare detta mål, har därvid stött på mycket gamla erfarenheter hos de asiatiska folken. Begreppet "evig ungdom" stod i Ostasien sedan flera tusen år i samband med den hemlighetsfulla roten Jen chen eller Ginseng. Dessa hemlighetsfulla rötter står i länderna i Fjärran Östern i ropet, att förlänga ungdomen och underlätta åldrandet.

Europeiska forskare ha vid undersökningar av dessa rötter kommit till förvånande resultat. Redan japanska förundersökningar har visat att Ginseng sedan gammalt kommit till användning vid störningar i centralnervsystemet, vid depressionstillstånd, koncentrationssvagheter, nedslagenhet. De europeiska erfarenheterna sträcker sig dessutom på: Hjärtbesvär, cirkulationsrubbingar med yrsel, åldersdepressioner, öronsusningar, reumatiska besvär och svåra sömnstörningar.

12: 50

* * *

AKTA VITLÖKSDROPPAR

Sanhelios 333

är beteckningen på naturens vitlökssdroppar framställda av äkta vitlökssaft — utan kemikalier. Absolut luktfria! Den bästa doseringen torde vara 10 droppar varje morgon på fastande mage och 10 droppar varje kväll. Tagas i 1/4 glas vatten.

Stor flaska 5:—

"GLORIA"

Artiklar för torrmassage.

Glorias handske för torrmassage är ett idealiskt hjälpmedel att uppnå ungdom och hälsa. En snabb, daglig massage av hela kroppen om morgonen, gärna efter badet (duschen) åstadkommer genom den högradiga genomblödningen av huden snabb värmealstring och ett oantat välbefinnande, vilket man ofta ej uppnår vid den hittills vanliga torrborstningen. Rekommenderas vid:

Muskelreumatism, ryggskott, trötthetssymptom, vid kalla svullna fötter, övergångsbesvär hos kvinnor och män, smärtor i benen, depressionstillstånd, för att stärka nerverna, för att förebygga frost- och kylskador, vid angina pectoris.

"Gloria" avlägsnar orenheter i huden och gör den sammetslen.

"Gloria"-artiklarna tillverkas av prima hampa, är ett gediget handarbete och utomordentligt hållbara.

Rekommenderas av läkare.

Handskarna finns i fyra storlekar. Uppgiv handsknr.

Pr. st. 10: 75

"Gloria" sträckband för ryggmassage.

Pr. st. 10: 75

"Gloria" fotrulle, för att massera och stärka fötterna.

Pr. st. 13: 50

* * *

Sjukt blod blir friskt av Yoghurt

Den svenska forskaren Ake Grönvall har med sinnrik apparatur lyckats filma levande virus i blodet och hur yoghurt besegrar det. Yoghurten har sedan länge betraktats som ett första klassens hälsolivsmiddel. I Bulgarien och Turkiet, där yoghurt ofta är daglig kost finns fler människor än i andra länder som blir riktigt gamla och ändå är ovanligt friska. I sina undersökningar har den svenske forskaren Ake Grönvall kommit till det resultatet: Yoghurtbakterierna förstör sjukdomsalstrande virus och bakterier i blodet och återställer sjukt blod i full vigör. Laborator Grönvall har funnit att bulgarisk yoghurt har den åsyftade verkan och har framställt denna i tablettform vilken nu kommit i handeln under benämningen *Bulgurt*.

Vi saluföra:

Bulgurt (30 tabl. pr förp) 6: 85
" (100 tabl. pr förp.) 18: 75

Jo-Ko yoghurt 20 gr fl 3: 20
" " 50 " " 7: 50
" " 100 " " 12: —

Yoghurt Express 200 gr. pkt. 4: 75
" " 350 " " 7: 75

Bulgaran — Yoghurtferment utvecklas i magen och tarmen under kroppstemperatur och angriper förruttnelsebakterierna.

Påse om 100 gr. 5:—

NYA BÖCKER

LIVET OCH MÄNNISKAN

av dr John Björkhem

Utgående från det stora behov av själavård och personlig hjälp, som finns i vår tid, behandlar han en lång rad konkreta problem och livsfrågor, som få människor undgår att möta själva eller i sin omgivning.

Boken, som här föreligger i sin 7:de omarbetade upplaga, hör absolut till det nödvändiga "husapoteket", för själens hälsa. Den är lika angelägen för själsläkaren som för patienten. Det är inte en bok som man släpper om man "sträckläser" den, utan man går tillbaka till den för att läsa kapitel för kapitel, för att begrunda de aspekter som ges på livets olika förhållanden.

En bok om själavård. —

En bok för alla. 12: 50

Viktor Vallberg

Mystik och realism

Karaktärsforskningar. Förf. anger strålningstypen för en del kända personer. 2:—

MINNS NI SKILSMÄSSOMALET I TV?

Rättegången som demonstrerades för oss gällde ett barns öde — ett bland tusenden av de skilsmässobarn som familjerätten årligen förser vårt folk med.

Nu har problemet både grundligt och med skakande intensitet penetrerats av socialpsykologen E. Rönne-Petersen i den nyutkomna boken

"SKILSMÄSSOPROBLEMET"

Vad denna bok behandlar angår var och en. Det är inget mindre än familjelivets vara eller icke vara det gäller. Ty alla åkappskaper berörs av de nya lagstiftningarna i en omfattning man knappast drömt om. Boken är icke bara ett typiskt debattinlägg utan en brandfackla, som kommer att få läsaren att vakna och gnugga sig i ögonen. Vill Ni ha ett exemplar av första upplagan — skicka då en Er beställning omedelbart. 9: 50.

DJÄVULSDANSEN

en stark nutidsroman

Aldrig förr har mänskligheten varit så hårt pressad av en mängd livsviktiga frågor som i vår tid.

I Günther Schwabs roman "Djävulsdansen" diskuteras dessa frågor av fyra moderna unga människor: den amerikanske journalisten Bob Harding, den tyske teknikern Alfred Groot, den svenske författaren Sten Stolpe och den unga franska läkaren Rolanda. Då de ej kan enas om svaret och då de ej heller kan finna vägen till Gud beslutar de att intervjua djävulen. De finner honom i 82:a våningen i en skyskrapa som en modern direktör — världens herre. Fullt medveten om sin oangripbara makt låter djävulen avdelningscheferna i sitt förintelseministerium marschera fram och i ord, bild och ton berätta vad de utrett under de senaste 5, 100 eller 1000 åren för att förintna mänskligheten. För den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna Günther Schwabs' roman att betyda den glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirring och den krampartade självhärligheten — den är på samma gång en stoppsignal och ett löfte.

Hft. 26: 50. Inb. 31: 50.

DET EVIGA NUET

av fil. lic. Alfred Svanqvist.

"Ett parapsykologiskt drama av väldig kraft".

SÄLLSAMMA PSYKISKA FENOMEN, väl bestyrkta av omdömesgilla observatörer och forskare, bekräftar tillvaron av ett existensplan bortom våra invanda föreställningar om tid och rum. Man får en vidgad syn på den andliga verkligheten och ett värdefullt bidrag till vår kunskap om livet efter detta. Människans förmåga att under vissa betingelser skåda framåt och bakåt i tiden — "prekognition" och "rekognition" — samt att tillfälligt lämna kroppen vid "ekskursioner" och "transportation" framlägges bl. a. som bevismaterial för existensen av en övervärld och de krafter som verkar i den, vilka stundom slår över till oss. 8: 75.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - STOCKHOLM